

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

I de Gibraltar a Barcelona

Una política exterior sense ordre ni concert

Dimarts passat criticava la relliscada d'Antoni Martí en signar una declaració en suport a la reivindicació espanyola sobre Gibraltar. Signatura que, es miri com es miri, suposa un enfrontament no solament amb el Regne Unit sinó també amb el legítim govern gibraltareny i amb les ciutadanes i ciutadans de Gibraltar.

El dimecres el ministre portaveu demostrava que tenia un problema amb la geografia. Quan tothom li recorda –els tribunals i la premsa– els seus negocis amb els diamants i l'or, pretenia escapar-se de l'Àfrica i de Gibraltar anant a buscar una declaració que nosaltres vam signar sobre les Illes Malvines.

Però mentre els saberuts comunicadors de DA pensaven trobar aixopluc a l'Argentina els explotaven les mocions dels independentistes catalans adoptades pel Parlament de Catalunya el mes passat.

Resulta que ens han declarat paradís fiscal i volen foragitar les empreses andorranes de les relacions econòmiques i mercantils amb les empreses catalanes.

I mentre el Parlament de Catalunya adoptava i votava aquelles mocions, ¿on era el ministre d'Exteriors, Gilbert Saboya?

¿I el president de la comissió de Política Exterior del Consell General, Carles Enseñat? ¿Potser estava sopant a Barcelona amb l'alcalde Batalla, diputat independentista al Parlament de Catalunya que va votar i aplaudir aquelles mocions contràries al comerç entre Catalunya i Andorra?

Ho descobreixen setmanes

després i volen moure cel i terra. Ara és hora!

Després de l'afer de Gibraltar es confirma que DA manté una llastimosa política exterior. Ni els seus amics de Barcelona no estan al corrent de la veritable situació d'Andorra en l'àmbit de les relacions econòmiques exteriors.

De ben segur el fet que la Unió Europea ens hagi situat fa poques setmanes en la prellista de països considerats paradisos fiscals, que no cooperen en la lluita

Mentre el Parlament català ens declarava paradís fiscal, ¿on era el ministre Saboya?

I el diputat Batalla ara pretén no haver-se llegit prou bé el que votava: quin ridícul

contra l'evasió tributària, no ens ha pas ajudat.

En aquest escenari esdevé grotesc i patètic que el conseller general Carles Enseñat, president de la comissió legislativa de política exterior del Consell General, pretengui amagar les vergonyes de la seva evident incapacitat de mantenir uns mínims canals de comunicació i col·laboració amb els parlamentaris europeus anunciant la presentació d'una moció que busca la confrontació amb el Parlament de Catalunya. Anunci que va fer sense disposar

pas del previ suport del conjunt de forces polítiques representades al Consell General.

Es pot entendre que el president de la comissió de Política Exterior estigui desorientat per haver-se assabentat tardanament del que els seus íntims amics de Junts per Sí havien votat al Parlament de Catalunya.

Però les seves frustracions se les hauria d'administrar fora del Consell General.

Quin ridícul, per cert, el del diputat Batalla, que després d'haver votat disciplinadament dues mocions contra Andorra ara pretén, sense tornar-se vermell, que no havia llegit prou bé el que votava.

En l'àmbit andorrà, només faltaria que el ridícul protagonitzat pel Govern i la majoria de DA d'assabentar-se per la premsa d'aquelles mocions del Parlament Català augmentés amb el despropòsit institucional de fer votar pel Consell General –parlament d'un Estat membre de la comunitat internacional– una moció de confrontació amb un parlament autònom espanyol.

L'aluminosi institucional promoguda per DA es confirma. Si el Govern considera que aquella moció –una senzilla declaració d'intencions– és perjudicial pels interessos generals d'Andorra s'ha de dirigir al seu interlocutor dins l'Estat espanyol, el govern de Madrid. El del seu amic, Mariano Rajoy.

Que parin de marejar la perdiu i tinguin un mínim de responsabilitat. Ja fan prou el ridícul a casa nostra, no cal fer-lo a fora.